

intervention, sous quelque forme qu'elle eût lieu... La véritable politique des États-Unis est toujours de laisser à elles-mêmes les parties contendantes, dans l'espoir que les autres Puissances suivront le même système."

142) T. a. p., 4de dr., bl. 158.

143) T. a. p., 4de dr., bl. 65/66.

144) *Précis de droit international public ou droit des gens* (1894), dl. I, bl. 261, 266.

145) *Principes du droit des gens* (1896), dl. I, bl. 406/407.

146) *Zur Interventionslehre* (1879), bl. 17, waar hij schrijft, dat Monroe „für sein Land die eventuelle Berechtigung einer Intervention zu Gunsten der werdenden völkerrechtlichen Persönlichkeit der aufständischen spanischen Kolonien in Anspruch nahm."

147) Zooals de schrijver van *De l'intervention*, bl. 14/15. Daarentegen acht Mr. J. P. van Limburg Stirum, *Iets over de volkenrechtelijke interventie* (diss.) (1895), bl. 28, de redeneering van Monroe zuiver, wijl hij aan ieder het recht tot interventie ontzegde.

148) *Ned. Gedachten*, 1^e serie, dl. II, bl. 127.

149) Zie Oppenheim, *International law* (1906), dl. I, bl. 182 noot 1. En Lasson, t. a. p., bl. 179.

150) *Das neue Deutsche Reich*, 2de dr., bl. 19. Zie ook bl. 36.

151) *Ned. Gedachten*, 1^e serie, dl. II, bl. 96.

152) Groen van Prinsterer, *Ongeloof en Revolutie*, 2de dr., bl. 408. Zie ook *Ned. Gedachten*, 1^e serie, dl. II, bl. 127; „Naauwelijks zat de Koning der Franschen, als speelpop der partijen, op den troon, waar zijn bloedverwant wederregtelijk en volgens een leer die elk wettig Gouvernement bedreigt, van afgestooten was; of de hulde der Bondgenooten van de verjaagde Dynastie werd, als om strijd, aan zijne voeten gelegd."

153) Zie Pierantoni, t. a. p., bl. 33.

154) *Das neue Deutsche Reich*, 2de dr., bl. 18.

155) *Ned. Gedachten*, 2de serie, dl. II, bl. 98.

156) Groen van Prinsterer, *Adviezen in de Tweede Kamer der Staten-Generaal*, dl. II, bl. 408.

157) Id., *Ongeloof en Revolutie*, 2e dr., bl. 409. Over de bedoelingen van Frankrijk in dezen geeft eenig licht Guizot in zijne *Mémoires*, dl. II, bl. 266 en volg.. O. a. leest men daar over de Talleyrand: „C'était avec plaisir et zèle qu'il travaillait à défaire, dans la Conférence de Londres, ce royaume des Pays-Bas qu'en 1814 la coalition européenne avait fait contre la France." En omtrent de door Frankrijk gewenschte, door Pruisen bestredene, neutraliteit van België: „cette neutralité abat treize forteresses qui nous étaient opposées, rend la guerre plus difficile à nous faire, et nous ôte, à nous, un prétexte de la déclarer."

Thorbecke zegt t. a. p., bl. 58/59, het volgende over de houding der Mogendheden: „Heeft al hetgeen Regt en Staatskunde aan de Mogendheden met betrekking tot Nederland opleggen, moeten wijken voor de angstvallige bezorgdheid,